

*Τῆς Πανθαύμαστης Κύπρου
διὰ ἀφιδύμησιν καφεοῦ καὶ τόπου*

2010

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ – ΟΚΤΩΒΡΗΣ

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΟΔΟΥ ΑΞΙΟΘΕΑΣ

13^ο

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

*Της Πανδύμαστος Κύπρου
διὰ ἁ.θ.θ.ύμνησιν καφέου καὶ τόπου*

50 χρόνια Κυπριακής Δημοκρατίας, 10 χιλιάδες χρόνια κυπριακής ιστορίας, 20 εκατομμύρια χρόνια παρουσίας της Κύπρου στον πλανήτη γη. 50 χρόνια Κυπριακής Δημοκρατίας, 500 χρόνια νεότερης πολιτισμικής και πνευματικής δημιουργίας ανάμεσα στις δύο περιόδους ανεξαρτησίας της Κύπρου. Ανάμεσα στο ανεξάρτητο κυπριακό ρηγάτο του μεσαίωνα και στην ανεξάρτητη Κυπριακή Δημοκρατία. Η πρώτη ανεξαρτησία οδήγησε σε μια κορύφωση στον χώρο της γοθτικής και πρώιμης αναγεννησιακής αρχιτεκτονικής, των γραμμάτων και των τεχνών με την όσμωση της δυτικής με τη βυζαντινή τέχνη. Η δεύτερη συνδέθηκε με μια επίσης μεγάλη άνθηση των γραμμάτων και τεχνών (Χριστόφορος Σάββα, Πωλ Γεωργίου, Τηλέμαχος Κάνθος, Αδαμάντιος Διαμαντής, Κώστας Μόντης, Γιώργος Φιλίππου Πιερίδης, Κυριάκος Χατζηωάννου και πολλοί άλλοι).

Το ανεξάρτητο κυπριακό ρηγάτο του μεσαίωνα κακώς ορίζεται ως η εποχή της Φραγκοκρατίας, καθώς η δεσπόζουσα γλώσσα και κουλτούρα ήταν εκείνη του τοπικού λαού, δηλαδή των «τοπικών Ρωμαίων» όπως αποκαλεί ο Μαχαίρας τους Ελληνοκύπριους. Αυτό πιστοποιείται και από την αναγκαιότητα να αποδοθούν οι μεσαιωνικοί γαλλικοί νόμοι στην ομιλουμένη γλώσσα του τοπικού λαού, οι περίφημες *Ασίζες του Βασιλείου της Κύπρου*, μέσα στις οποίες αποτυπώνονται και πολλά στοιχεία της κουλτούρας και της νοοτροπίας του κυπριακού λαού. Το ανεξάρτητο αυτό χριστιανικό ρηγάτο του πιο ανατολικού σημείου της σημερινής Ευρώπης, αποτέλεσε την πρώτη, στη νεότερη εποχή, δυναμική παρουσία της Κύπρου στην ιστορική σκηνή και έφτασε στο απόγειό της επί Πέτρου Α' Λουζινιανού (1359–1369) με τον οποίο η

επικράτεια του βασιλείου της Κύπρου ξεπερνούσε τα όρια του νησιού και επεκτεινόταν σε κτήσεις μεγάλης στρατηγικής σημασίας στη Μικρά Ασία. Η σύγχρονη κυπριακή πολιτεία που είναι κυρίαρχο κράτος μέλος του ΟΗΕ, έχει, από το 1974, πραγματική εξουσία μόνο στο μισό νησί καθώς το υπόλοιπο βρίσκεται ακόμη υπό την εξουσία των δυνάμεων της εισβολής και της κατοχής.

Τιμώντας την επέτειο των πενήντα χρόνων της Κυπριακής Δημοκρατίας, το Πανεπιστήμιο και η Αξιοθέα τιμούν τις ριζιμένες αξίες του τόπου: την παραδοσιακή τέχνη του κυπριακού λαού και τη λόγια ποίηση του Αγώνα που έφερε την Ανεξαρτησία της Κύπρου. Έτσι στις 30 Ιουνίου, μια μεγάλη σύναξη αυθεντικών ερμηνευτών και άξιων ερευνητών της κυπριακής παραδοσιακής και λαϊκής μουσικής και των κυπριακών χορών θα φέρει στην Αξιοθέα τον φυσικό παλμό και το αρχαϊκό πνεύμα που χαρακτηρίζει τις δημιουργικές στιγμές του κυπριακού λαού. Και την 1 Οκτωβρίου, ανήμερα της επετείου της Κυπριακής Ανεξαρτησίας, η Αξιοθέα θα φιλοξενήσει την ποίηση του Αγώνα κατά της Αποικιοκρατίας. Θα είναι μια εκδήλωση σεβασμού προς αυτούς που βίωσαν και έγραψαν για την Κυπριακή Επανάσταση του 1955-’59. Ξεκινώντας, ως φόρο τιμής, από τα ίδια τα κείμενα των αγωνιστών του Κυπριακού Αγώνα (του Ευαγόρα Παλληκαρίδη, του Κυριάκου Μάτση, κ.ά.) και φτάνοντας έως τον Θεόδοση Πιερήδη, τον Κώστα Μόντη και τον Παντελή Μηχανικό, αλλά και σε όσους ποιητές της γενιάς του Αγώνα βρίσκονται ακόμη ανάμεσά μας και συνεχίζουν να δημιουργούν.

50 χρόνια Κυπριακής Δημοκρατίας, 13 χρόνια Πολιτιστικού Φεστιβάλ του Πανεπιστημίου Κύπρου και έχουν φτάσει πάλι τα χελιδόνια. Κινούνται στις δικές τους τροχιές ψαλιδίζοντας τον ουράνιο θόλο της Αξιοθέας, χτίζοντας αρχιτεκτονικές φωλιές. Όχι σαν κι αυτές των μόνιμων περιστερών που δολοφονούν αργά μα σταθερά το ξύλο και το μάρμαρο του ιστορικού κτηρίου. 13 χρόνια, 50 χρόνια, θέρος και φθινόπωρο του 2010, τα δέντρα και τα άνθη της Αξιοθέας στην πιο καλή τους ώρα, όπως σε όλο το νησί, ελεύθερο και τουρκοκρατημένο, καθώς οι πλούσιες φετινές βροχές έχουν ρυθμίσει να γίνουν όλα φεγγερά και πράσινα με το ρολόι της φύσης.

Μάιος-Ιούλιος, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος, οι μήνες της Αξιοθέας, οι μήνες του πολιτιστικού της φεστιβάλ. Μετά τη χειμερινή παύση που δεν οδηγεί στη λήθη, θ’ ακουστούν και πάλι τα βιολιά και τα λαγούτα, το ούτι και το νάι, το σαντούρι και το κανονάκι, τα πνευστά, τα έγχορδα και τα κρουστά. Θ’ ακουστούν και πάλι οι γλώσσες και οι διάλεκτοι και τα ιδιώματα του ελληνισμού, τα ιδιώματα της μεσογείου και των Βαλκανίων. Θ’ ακουστούν και πάλι οι “φωνές” της Κύπρου, λόγια και ήχοι και μελωδίες και μουσικές ανεξαγόραστες... Στις ώρες που θολώνουν τα νερά κι έρχεται σιγά σιγά η νύχτα, απλώνοντας μες στην αυλή του Αρχοντικού ένα μαγευτικό σκοταδι... Κι ύστερα καταβαίνουν τ’ άστρα της νυκτός και ακουμπούν ηδονικά στο δώμα και στις στέγες...

Η Αξιοθέα ζει στη μνήμη του κοινού της. Που επιστρέφει κάθε χρόνο όπως τα αποδημητικά πουλιά, που ακολουθώντας υπομονετικά την περιπέτεια του χειμώνα, έρχονται ξανά σ’ ένα χώρο μνήμης. Ευχαριστούμε το κοινό μας. Η Αξιοθέα είναι αυτό που είναι χάρη σ’ αυτό. Οι δικές του υψηλές απαιτήσεις στηρίζουν την προσπάθειά μας να κρατηθεί η ποιότητα. Έτσι η Αξιοθέα δεν μετατρέπεται σε εμπορικό μαγαζί, παραμένει αυτό που είναι, το σώσιμο όπου αποθηκεύονται οι καλές πραμάτιες τόσων και τόσων σπουδαίων καλλιτεχνών, το σώσιμο της ηδονής, το φυλαχτό της μνήμης...

Από την άλλη, υπάρχουν κι αυτοί που η Αξιοθέα τους ενοχλεί. Και άλλοι που τους κατατρώγει ο φθόνος. Καλοδεχούμενοι κι αυτοί. Δεν είμαστε πρωτάρηδες στο να δεχόμαστε τα άνθη του κακού. Τα δεχόμαστε κι αυτά όπως δεχόμαστε τη βροχή, τον καύσωνα, την ολοένα αυξανόμενη ηχορύπανση του ηχογραφημένου μουζικίνι. Τα δεχόμαστε όλα (καλά και άσχημα) ως πειστήρια ότι κάνουμε τη δουλειά μας. «Ο καθείς και τα όπλα του». Και τα δικά μας όπλα είναι το δημιουργικό πάθος, η εγρήγορση να έχουμε τ’ αφτιά μας ανοιχτά ν’ ακούμε κάθε τι που αναπνέει. Ν’ ακούμε κάθε τι που αξίζει ν’ ακουστεί. Να έχουμε τα μάτια ανοιχτά να βλέπουμε τη δωρούμενη ομορφιά. Είτε αυτή είναι η κορμοστασιά της φοινικιάς, το πέτρινο φιλιατρό του πηγαδιού, είτε είναι μια ανεράδα που εισέρχεται αμέριμη τάχα στην Αξιοθέα, είτε οι ωραίοι άνθρωποι που προχωρούν στην ωρίμανση και στο γήρας ομορφαίνοντας...

Να έχουμε τη δύναμη να βλέπουμε και να χαιρόμαστε την ομορφιά, αυτό το ύψιστο δώρο της μητέρας φύσης που έρχεται και ξανάρχεται δίνοντάς μας την αίσθηση (ή έστω την ψευδαίσθηση) μιας αφθαρσίας...

Μιχάλης Πιερής
13 Μαΐου 2010

13th CULTURAL FESTIVAL UNIVERSITY OF CYPRUS

*To our most admirable Cyprus
that the time and place
may be remembered*

50 years of independence, 10 thousand years of history, 20 million years of existence of Cyprus on the face of the earth. 50 years of the Republic of Cyprus, 500 years of modern era cultural and intellectual creativity separating the two independences of Cyprus – the independent medieval Kingdom of Cyprus and today's independent Republic of Cyprus. The first independence led to a boom in Gothic and early Renaissance architecture, literature, and the arts, fuelled by the fusion of Western and Byzantine art. The second prompted an equally important intellectual and artistic efflorescence (Christoforos Savva, Paul Georgiou, Telemachos Kanthos, Adamantios Diamantis, Costas Montis, Giorgos Phillipou Pieridis, Kyriakos Hatzioannou and many others).

The independent medieval Kingdom of Cyprus is inaccurately referred to as the period of Frankish domination, since the dominant language and culture then was that of the local population, of the “local Romeians”, as Leontios Machairas called the Greeks of Cyprus. This is evidenced by the recognised need to translate and adapt the medieval French laws to the vernacular of the local people, thus producing the famous *Assizes of the Kingdom of Cyprus*, which reflect, among others, many elements of the culture and the mentality of the people of Cyprus. This independent Christian kingdom at the eastern outpost of today's Europe, marked the first dynamic presence of Cyprus on the modern historical stage, and reached its zenith under Peter I Lusignan (1359–1369) when the dominion of the Kingdom of Cyprus went beyond the territory of the island and extended into possessions of great strategic importance in Asia Minor. The modern Republic of Cyprus, a sovereign

state, member of the United Nations, has – since 1974 – real authority only on one half of the island, while the other still remains under the control of invasion and occupation forces.

Celebrating the 50th anniversary of the Republic of Cyprus, the University and Axiothea celebrate the deeply-rooted values of this land: the traditional folklore of the people of Cyprus and the art poetry of the Liberation Struggle that brought Cyprus's independence. Thus, on June 30, an assembly of authentic performers and prominent researchers of the traditional music and dances of Cyprus will bring to Axiothea the genuine pulse and the ancient spirit that embody the creative inspirations of the people of Cyprus. While on October 1, on the day of Cyprus's Independence, Axiothea will welcome the poetry of the Struggle against colonial rule, paying tribute to those who lived and emblazoned the Cypriot Revolution of 1955–'59. Starting, as a token of respect, from the very heroes of the Struggle of Cyprus (Evagoras Pallikaridis, Kyriakos Matsis and others) and going all the way through to Thodosis Pieridis, Costas Montis and Pantelis Mechanikos, as well as to those poets of the Struggle generation who are still among us and continue to write poetry.

50 years since the establishment of the Republic of Cyprus, 13 years since the first Cultural Festival of the University of Cyprus, and the swallows are back again. Trailing their paths, scissoring Axiothea's firmament, building architecture-conscious nests. Unlike those of the permanently settled doves who slowly but steadily raze the wood and the marble of the historical building. 13 years, 50 years, summer and fall of 2010, the trees and flowers at Axiothea in their finest hour, as everywhere on the entire island, be it free or occupied. For this year's rich rainfall has regulated that everything becomes bright and green by Nature's clock.

May–July, September–October, the months of Axiothea, the months of its cultural festival. After a winter pause that brings no oblivion, we'll hear again the violins and the lutes, the oud and the nay, the santour and the quanun, the winds, the strings, and the percussions. We'll hear again the languages, the dialects, and the idioms of the Hellenic World, of the Mediterranean and the Balkans. We'll hear again the “voices” of Cyprus, words and sounds and melodies so priceless and dear to the heart... At the hours when the sea turns mystic and night slowly descends, spreading over Axiothea's courtyard a magical darkness... And then the stars come down to lean indulgently on the eaves and the roofs...

Axiothea lives in the memory of its audience. Those who come again every year like the migratory birds, which having patiently travelled their winter journey, return once more to a place of reminiscence. We thank our audience. Axiothea is what it is because of its devotees. It is their high expectations that sustain our effort to keep quality high. Hence, Axiothea does not wane down to a trade house; it remains what it is – a cellar storing the precious goods of so many great artists, the vault of pleasure, the keepsake of memory...

And somewhere else there are those annoyed by Axiothea. And those consumed by envy. They are welcome too. We have seen the flowers of evil before. We tolerate them as we tolerate the rain, the swelter, the ever increasing noise pollution of the recorded muezzin. We accept them all (good and bad) as evidence that we do our job well. "Each with his own weapons". Our weapons are the creative passion, the awareness of having our senses alert and being conscious of everything living. Of hearing everything that deserves to be heard. Of seeing the bestowed beauty. Whether it's the lean body of the palm tree, or the stone curb of the well, or a nymph that enters as if by chance in Axiothea's courtyard, or the nice people who advance into maturity and old age becoming even more beautiful...

Of having the power to see and enjoy beauty, this sublime gift of Mother Nature that comes again and again, giving us the feeling (or at least the illusion) of perpetuity...

Michalis Pieris
13 May 2010

Παρασκευή 10 Σεπτεμβρίου 8.30 μμ | Είσοδος Ελεύθερη

Ιστορική Λειτουργικότητα της Χαρακτικής και Νέες Τεχνολογίες

6η Εκδήλωση για τις Καλές Τέχνες
εις μνήμην του ζωγράφου Αδαμάντιου Διαμαντή

Ηέκτη κατά σειρά εκδήλωση αφιερωμένη στον μεγάλο Κύπριο ζωγράφο Αδαμάντιο Διαμαντή φιλοξενεί τον Ομότιμο Καθηγητή Ιστορίας της Τέχνης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Εμμανουήλ Μαυρομάτη, ο οποίος θα αναπτύξει έναν καιρίο προβληματισμό που αφορά στη σύζυγία παλαιό-νέο και παραδοσιακό-μοντέρνο στην τέχνη της χαρακτικής στη βάση της διαλεκτικής σχέσης ανάμεσα στην ιστορική λειτουργία και τις νέες τεχνολογίες, ένα δίπολο που χαρακτηρίζει τη δημιουργική προσπάθεια κάθε συνειδητού καλλιτέχνη, ο οποίος έχει αφενός ιστορική συνείδηση, αλλά βρίσκεται, αφετέρου, μέσα στις αναζητήσεις της εποχής του.

Η εκδήλωση θα πλαισιωθεί με μιαν έκθεση έργων χαρακτικής από ομάδα χαρακτών του Ε.ΚΑ.ΤΕ., τα εγκαίνια της οποίας θα γίνουν το ίδιο βράδυ. Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι και τις 30 Σεπτεμβρίου.

Συμμετέχουν οι καλλιτέχνες:

Ευγενία Βασιλούδη

Φρόσω Ανδρέου

Μαριάννα Τσαγγαρού

Ευκλίδης Παπαδόπουλος

Μιχάλης Φαντάρος

Ελένη Παναγίδου

«Κεντρική ιδέα της ομιλίας είναι αφενός η αντιπαράθεση των ιστορικών λειτουργικών λύσεων των χαρακτών ως προς τις τεχνικές τους και τα αντίστοιχα είδη των εικονογραφήσεων σε ευρωπαϊκό πεδίο από τον δέκατο πέμπτο περίπου αιώνα, με τις σύγχρονες χρήσεις αφετέρου νέων τεχνολογιών οι οποίες οικειοποιούνται τον όρο της χαρακτικής χωρίς να πρόκειται για χαράξεις. Παραδείγματα είναι η φωτογραφική εκτύπωση με την τεχνική της μεταξοτυπίας, η εκτύπωση με κυλινδρικές μηχανές offset και η ψηφιακή χαρακτική μέσω των υπολογιστών. Το πρόβλημα στις περιπτώσεις αυτές δεν είναι απλά θέμα ορολογίας, αλλά κυρίως είναι πρόβλημα εικαστικής οντολογίας: τι εννοείται με τη χαρακτική και αν πράγματι, η χαρακτική σήμερα ανταποκρίνεται στο αρχικό της, το αρχαίο αντικείμενο, δηλαδή τη διάδοση εικονογραφικών πληροφοριών.

Είναι προφανές ότι το αντικείμενο της χαρακτικής έχει αλλάξει σε μια εποχή υψηλής τεχνολογικής εικονογραφικής υπερπληροφόρησης και ότι επίσης η ιστορική της υποβάθμιση τη μετέτρεψε σε απλό εικονογραφικό ενδιάμεσο της διάδοσης ζωγραφικών κατακτήσεων από πλευράς νέου τύπου εικονογραφήσεων, ζωγραφικών τεχντροπιών και ρευμάτων της εικαστικής θεωρίας. Αλλά παράλληλα η χαρακτική, στις σημαντικές και στις καταγεγραμμένες ιστορικές κατακτήσεις της, δεν έπαψε να είναι αδελφή της ζωγραφικής κατά το ποσοστό όπου κοινά προβλήματα τρόπων πρόσληψης του οπτικού περιβάλλοντος και της προοπτικής αντίληψης και διαμόρφωσης του παραστατικού χώρου μεταξύ ζωγραφικής και χαρακτικής, αντιμετώπιστηκαν από τους χαρακτες με λύσεις λειτουργικές ως προς τις δικές τους χαρακτικές τεχνικές, εξίσου σημαντικές όμως, —αλλά απλά διαφορετικές,— ως προς τις λύσεις των ζωγράφων. Οι διαφορετικές λύσεις ως προς κοινά προβλήματα με τη ζωγραφική, είναι η κατεξοχήν ιδιότητα του ιστορικού λειτουργικού

κύρους της χαρακτηρισκής. Η τεχνολογική της χρησιμοποίηση ως υποκατάστατο της ζωγραφικής, είναι σήμερα η άλλη όψη της υποβάθμισης της δημιουργικότητας της χαρακτηρισκής, σε εικονογραφικό εμπόρευμα.»

Εμμανουήλ Μαυρομάτης
Ομότιμος Καθηγητής του Αριστοτελείου
Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Ο Εμμανουήλ Μαυρομάτης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1935. Είναι απόφοιτος του Πειραματικού Σχολείου Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε στη Γαλλία με υποτροφία της Γαλλικής Κυβέρνησης. Την περίοδο 1985–2002 εργάστηκε ως καθηγητής Ιστορίας της Νεότερης και της Σύγχρονης Τέχνης στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 1992 τιμήθηκε από τον Γάλλο Υπουργό Πολιτισμού Jack Lang με το παράσημο του Chevalier des Arts et des Lettres. Το 2008 τιμήθηκε ομόφωνα από τη Σύγκλητο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με τον τίτλο του Ομότιμου Καθηγητή.

Friday 10 September 8.30 pm | Free Entrance

Historical Functionality of Engraving and New Technologies

6th Celebration of Fine Arts in memory
of Cypriot artist Adamantios Diamantis

The sixth celebration of fine arts dedicated to the great Cypriot artist Adamantios Diamantis hosts a presentation by Emmanouil Mavrommatis, Professor Emeritus of Art History at the Aristotelian University in Thessaloniki, who will elaborate on a topical theme, examining the connection between old and new, traditional and modern in the art of engraving from the perspective of the dialectic correlation between historical functionality and new technologies – a duality that characterises the creative endeavour of each conscientious artist who possesses historical consciousness, on one hand, while following the pursuits of his time, on the other.

The event will be accompanied by an exhibition of engravings by a team of artists, members of the Cyprus Chamber of Fine Arts. The exhibition will open the night of the event and will last until September 30.

The exhibition features the artists:

Eugenia Vasiloudi	Euclides Papadopoulos
Froso Andreou	Michalis Fantaros
Marianna Tsangarou	Eleni Panayidou

“The central topic of the presentation is the contradiction between the functional solutions – and hence techniques and iconography – which European engravers have historically opted for since the 15th century, and the modern use of new technologies in the creation of works of art, which have adopted the term “engraving” without actually being engraved. Examples of such works of art include photographic prints created with serigraphic techniques, reproductions made by offset roller-printing, and computer-generated digital engravings. The problem in such cases is not merely a matter of terminology, but above all a matter of visual ontology: what does engraving stand for today and does it really serve its primary, its ancient purpose, of disseminating pictorial information.

It is obvious that the subject matter of engraving has changed in an age of highly technological iconographic hyper information, as it is obvious that as a result of its historical relegation, engraving has been reduced to a simple iconographic medium for disseminating the pictorial accomplishments of a new type of iconography, painting styles and art theory movements. At the same time, however, engraving – in its notable and recognised historical achievements – never ceased to be closely related to the art of painting inasmuch as common problems associated with the perception of the visual environment and the prospects of conceptualising and defining the visual space between painting and engraving, have been addressed by the engravers with functional solutions relevant to their own engraving techniques, which were equally important, albeit different, to the solutions introduced by the painters. The ability to find different solutions to problems shared with painting is the utmost expression of the historical functional status of engraving. Its modern, technology-driven use as a substitute for painting, is yet ano-

ther consequence of the tendency to reduce engraving’s creativity to iconographic merchandise.”

Emmanouil Mavrommatis,
Professor Emeritus of the Aristotelian
University in Thessaloniki

Emmanouil Mavrommatis was born in Athens in 1935. A graduate of the Experimental School of the University of Athens, he continued his education in France with a scholarship by the French government. In the period 1985–2002 he worked as a Professor of Modern and Contemporary Art History with the Department of Visual and Applied Arts at the School of Fine Arts of the Aristotelian University in Thessaloniki. In 1992 he was awarded the order *Chevalier des Arts et des Lettres* by the French Minister of Culture, Jack Lang. In 2008 the Senate of the Aristotelian University in Thessaloniki unanimously conferred to him the title of Professor Emeritus.

Πέμπτη 16 Σεπτεμβρίου 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Thursday 16 September 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

Προφίλ

Βάκια Σταύρου

Η δημιουργός και ερμηνεύτρια του πορτογαλικού *Sozinha* (Sony 2003), του τραγουδιού που αγαπήθηκε από τους ακροατές πολλών ραδιοφωνικών σταθμών στην Ευρώπη, επανέρχεται στην Αξιοθέα για να μας δώσει μια γεύση της νέας της προσωπικής δουλειάς σε στίχους και μουσική της ίδιας. Η Βάκια Σταύρου θα ερμηνεύσει τραγούδια στα ελληνικά, γαλλικά και πορτογαλικά, κάποια από τα οποία έχει ήδη παρουσιάσει σε συναυλίες της στο Παρίσι και τη Λισαβόνα.

«Η αποκάλυψη από την Κύπρο» όπως χαρακτήρισε πρόσφατα την ερμηνεύτρια ο σημαντικός πορτογαλικός ραδιοσταθμός *Radio Clube*, θα μας ταξιδέψει επίσης —όπως άλλωστε το συνηθίζει— στη Βραζιλία, Αργεντινή, Ελλάδα, Πορτογαλία, Ιταλία, Γαλλία, μέσα από γνωστά και αγαπημένα τραγούδια των Jacques Brel, Μάνου Χατζιδάκι, Astor Piazzola, Antonio Carlos Jobim, Μάνου Λοΐζου, Αττίκ και άλλων.

Συμμετέχουν:

Μάριος Τακούσης: *πιάνο και ενορχηστρώσεις*

Σάββας Χουβαρτάς: *κιθάρες*

Γιώργος Κούλας: *τύμπανα, κρουστά*

Γαβριήλ Καραπατάκης: *ηλεκτρικό μπάσο*

Profile

Vakia Stavrou

The composer and performer of the Portuguese *Sozinha* (Sony 2003), the song that touched the hearts of the audience of many European radio stations, returns at Axiothea to give us a sense of her new personal album, with her own lyrics and music. Vakia Stavrou will perform new songs in Greek, French and Portuguese, some of which have already been presented to the public in her concerts in Paris and Lisbon.

“The discovery from Cyprus”, as the artist was recently referred to by the leading Portuguese radio station *Radio Clube*, will also take us – as she usually does – on a musical journey to Brazil, Argentina, Portugal, Italy, and France, through popular and much-loved songs by Jacques Brel, Manos Hadjidakis, Astor Piazzola, Antonio Carlos Jobim, Manos Loizos, Attik and others.

Featuring:

Marios Takoushis: *piano and orchestration*

Savvas Houvartas: *guitars*

Giorgos Koulas: *drums, percussions*

Gavriil Karapatakis: *electrical bass*

Σάββατο 18 Σεπτεμβρίου 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Saturday 18 September 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

Θέα

Χάρης Λαμπράκης Quartet

Το κουαρτέτο Χάρη Λαμπράκη αποτελεί τη σύμπραξη τεσσάρων μουσικών με κοινές αναφορές, αλλά και με αξιοσημείωτη πορεία ως σολίστες. Σημείο εκκίνησης των μελών του κουαρτέτου αποτέλεσε η τροπική (modal) τζαζ των δεκαετιών του 1960 και 1970, η αυτοσχεδιαζόμενη μουσική και η παραδοσιακή μουσική της ευρύτερης περιοχής της Ανατολικής Μεσογείου. Ο ήχος του συγκροτήματος διαμορφώνεται κυρίως μέσα από την πράξη του αυτοσχεδιασμού και την επικοινωνία και αλληλεπίδραση των τεσσάρων μουσικών, ενώ εμφανείς είναι οι επιρροές από τους John Coltrane και Bill Evans, καθώς και η έμπνευση από δυτικές αρμονίες, ρυθμούς και μελωδίες.

Το κουαρτέτο δημιουργήθηκε το 2006 και έκτοτε έχει εμφανιστεί σε σημαντικά φεστιβάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Φέτος έρχεται στην Αξιοθέα για να παρουσιάσει μια συναυλία βασισμένη στον πρώτο του ψηφιακό δίσκο με τίτλο Θέα που κυκλοφόρησε τον Φεβρουάριο και έχει αποσπάσει εξαιρετικές κριτικές.

Συμμετέχουν:

Νίκος Σιδηροκαστρίτης: *τύμπανα*
Δημήτρης Θεοχάρης: *πιάνο*
Δημήτρης Τσεκούρας: *κοντραμπάσο*
Χάρης Λαμπράκης: *νέυ*

Vista

Haris Lambrakis Quartet

Haris Lambrakis Quartet brings together four musicians with common inspirations and background, but also with a notable career as soloists. A starting point for the members of the quartet was modal jazz of the 1960s and 1970s, free improvisation and the traditional music of the greater Eastern Mediterranean region. The sound of the band is based mainly on improvisation, communication and interaction between the four musicians, while evident is the influence of John Coltrane and Bill Evans, as well as the inspiration from western harmonies, rhythms and melodies.

The quartet was formed in 2006 and has performed since at important festivals in Greece and abroad. This year the four artists come to Axiothea to present a concert based on their first CD entitled *Thea* (Vista), which circulated in February and has received a warm welcome by the critics.

Featuring:

Nikos Sidirokastritis: *drums*
Dimitris Theocharis: *piano*
Dimitris Tsekouras: *double bass*
Haris Lambrakis: *ney*

Δευτέρα 20 Σεπτεμβρίου 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

ΣΩΜΑ

Αντώνης Ανισέγκος
Θύμιος Ατζακάς

Το εξαιρετικό ντουέτο ΣΩΜΑ γεννήθηκε στο Βερολίνο το 2005 και είναι το αποτέλεσμα μιας μακρόχρονης καλλιτεχνικής συμβίωσης μεταξύ των μουσικών Αντώνη Ανισέγκου και Θύμιου Ατζακά.

Η εργασία του ντουέτου επικεντρώνεται στον δημιουργικό συγκερασμό σύνθεσης και αυτοσχεδιασμού, χτίζοντας —και γκρεμίζοντας— τις γέφυρες μεταξύ βιωμένου και ιδεατού ήχου.

Η ανάγκη για συνύπαρξη, μία ανάγκη που εκδηλώθηκε σε πολλές μουσικές παραστάσεις του συγκεκριμένου μουσικού σχήματος, οδήγησε στη συνεργασία μεταξύ του ντουέτου και άλλων καλλιτεχνών. Κατά τα τέσσερα τελευταία χρόνια, δίπλα στον Αντώνη Ανισέγκο και τον Θύμιο Ατζακά εμφανίστηκαν ζωντανά και άλλοι εξαιρετικοί μουσικοί – εκπρόσωποι αναγνωρίσιμων μουσικών παραδόσεων, όπως ο Μιχάλης Σιγανίδης (κοντραμπάσο), ο Σωκράτης Σινόπουλος (πολιτική λύρα), η Σαβίνα Γιαννάτου (φωνή), η Μαρία Θωΐδου (φωνή), ο Ιρανός Bijan Chemirani (tombak), ο Κινέζος Wu Wei (sheng) κ.ά.

Στη συναυλία της Αξιοθέας το ντουέτο θα συνδράμουν η Μαρία Θωΐδου και ο Μιχάλης Σιγανίδης.

ΣΩΜΑ

Αντώνης Ανισέγκος: *πιάνο*
Θύμιος Ατζακάς: *κιθάρες, ούτι*

Προσκεκλημένοι μουσικοί:

Μαρία Θωΐδου: *φωνή*
Μιχάλης Σιγανίδης: *κοντραμπάσο*

«Το ΣΩΜΑ ως πρόταση ακρόασης εμπεριέχει ακραίες μουσικές σκέψεις δύο απόλυτα ικανών μουσικών που δεν φοβούνται μήπως περάσουν σε μέρη δυσπρόσιτης ηχητικής δημιουργίας, δεν τους απασχολεί η λούμπεν κατηγορία περί αισθητικού ελιτισμού και κυρίως δεν τους αλλοιώνει στο ελάχιστο η πρόσβαση τους σε μουσικές συναντήσεις αμε-

σότερης ανταπόκρισης, που θα μπορούσε να υποσκάψει τον πειρασμό της προσωπικής εκμετάλλευσης.

Αυτοί που δρουν μαζί τους δεν σέβονται υποτακτικά, αλλά επεκτείνουν παρεμβατικά το όραμά τους. Ένα ντουέτο που στην πορεία γίνεται κοιντότο περνώντας από όλους τους ενδιάμεσους αριθμούς, χωρίς ποτέ ούτε να χάνεται, ούτε να εγκλωβίζεται η αξία της μονάδας, που τελικά αυτή θέτει τα πράγματα στην ορθή τους βάση. [...] Μία αρχαιοπρεπής πρωτόγονη jazz με περίεργα μελλοντικές διαθέσεις για ό,τι πρόκειται να αναζητήσουμε προς ακρόαση στο εξής. Μια ποίηση που γράφτηκε με άγνωστες λέξεις και συνεπώς με προθέσεις για να ξεκινήσει μία απολύτως νέα μουσική επικοινωνία.»

Άρης Καραμπεάλης, *MiC Music Portal*
τεύχος 1224, 10ο έτος, 15 Ιουλίου 2010

Monday 20 September 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

SOMA

Antonis Anisengos
Thymios Atzakas

The exceptional duo SOMA was founded in Berlin in 2005, being the outcome of a long artistic partnership between the musicians Antonis Anisengos and Thymios Atzakas.

In their work, the two artists focus on the creative fusion of composition and improvisation, constantly building – and demolishing – bridges between experienced and notional sound.

The need for shared musical expression, a need which emerged at many concerts of the duo, led to creative collaborations between the two musicians and other artists.

In the last four years, Antonis Anisengos and Thymios Atzakas performed live with many outstanding musicians – representatives of different musical traditions, such as Michalis Siganidis (double bass), Socrates Sinopoulos (Constantinople lyre), Savina Yannatou (vocals), Maria Thoidou (vocals), Bijan Chemirani from Iran (tombak), Wu Wei from China (sheng), and others.

In their concert at Axiothea the duo will be accompanied by Maria Thoidou and Michalis Siganidis.

SOMA

Antonis Anisengos: *piano*

Thymios Atzakas: *guitars, oud*

Featured musicians:

Maria Thoidou: *vocals*

Michalis Siganidis: *double bass*

“As a listening experience, SOMA comprises the extreme musical thoughts of two unconditionally talented musicians who do not fear entering the woods of unapproachable sound creation; they are not pre-occupied with the lumpen category of aesthetic elitism and above all, they are not affected whatsoever by their access to musical encounters

that entail more immediate response and could tempt into being used for personal ends.

Those who collaborate with them do not follow obediently but rather extend and contribute to their vision. A duo that in the course of events becomes a quintet, going through all the intermediate numbers without ever undermining or restricting the importance of the individuals who are those that actually put things in their right order. [...] An olden-sounding, primeval jazz with strangely future-oriented clues to what we should expect to hear later. A poetry written with unfamiliar words and hence, meant to set the beginning of an entirely new music communication.”

Aris Karambeazis, *MiC Music Portal*
Issue 1224, Year 10, 15 July 2010

Τετάρτη 22 Σεπτεμβρίου 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Οι φωνές της πόλης

Κώστας Βόμβολος – Μάνια Παπαδημητρίου

Τραγούδια, ποιήματα, διηγήματα γραμμένα για πόλεις υπαρκτές ή φανταστικές.

Ηχητικά τοπία και φευγαλέα ακουστικά στιγμιότυπα, αφηγήσεις —εξομολογητικές ή αποστασιοποιημένες— που προσπαθούν να εξερευνήσουν τη σύγχρονη αστική μυθολογία.

Η ηθοποιός Μάνια Παπαδημητρίου και ο συνθέτης Κώστας Βόμβολος παρουσιάζουν μια μουσική παράσταση εμπνευσμένη από τις *Αόρατες πόλεις* του Ίταλο Καλβίνο, τις *Φωνές του Μαρακές* του Έλιας Κανέτι και τις *Μεταμορφώσεις πόλεων* του Μιχάλη Πιερή.

Τα αποσπάσματα ντύνουν μουσικά συνθέσεις των Ζακ Μπρελ, Τομ Γουέιτς, Μάνου Χατζιδάκι, Μίκη Θεοδωράκη, Κώστα Βόμβολου και άλλων.

Μάνια Παπαδημητρίου: *αφήγηση, τραγούδι*
Κώστας Βόμβολος: *πλήκτρα, ηλεκτρονικά, φωνή*

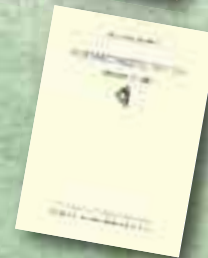
Επιμέλεια κειμένων, σκηνοθεσία, μουσικές επιλογές:
Κώστας Βόμβολος

Ίταλο Καλβίνο

Έλιας Κανέτι

Wednesday 22 September 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

The Voices of the City

Kostas Vomvolos – Mania Papadimitriou

Songs, poems, stories written for cities real or imaginary. Soundscapes and fleeting acoustic moments, narratives – confessional or detached – that try to explore the modern urban mythology.

Actor Mania Papadimitriou and composer Kostas Vomvolos present a music performance inspired by the *Invisible Cities* by Italo Calvino, the *Voices of Marrakesh* by Elias Canetti and *Metamorphoses of Cities* by Michalis Pieris.

The excerpts are complemented by compositions of Jacques Brel, Tom Waits, Manos Hadjidakis, Mikis Theodorakis, Kostas Vomvolos, and others.

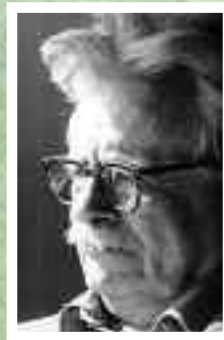
Mania Papadimitriou: *narration, vocals*

Kostas Vomvolos: *piano, electronic instruments, vocals*

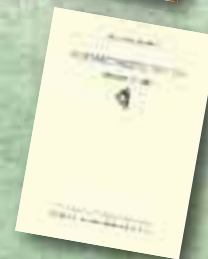
Stage direction and selection of excerpts and musical compositions:
Kostas Vomvolos

Italo Calvino

Elias Canetti

Παρασκευή 24 Σεπτεμβρίου 8.30 μμ | Είσοδος Ελεύθερη

Συναυλία Τζαζ

Kratochvil, Ackerman, Zangi

Το τρίο των Martin Kratochvil, Tony Ackerman και Imram Musa Zangi αποτελεί εδώ και 25 χρόνια σήμα κατατεθέν της τζαζ σκηνής στην Πράγα. Το μοναδικό του ηχόχρωμα είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένου στοιχείων από την παράδοση των χωρών από τις οποίες προέρχονται οι τρεις μουσικοί (Τσεχία, ΗΠΑ, Ιράν), καθώς και της αχαλίνωτης ενέργειας του αυτοσχεδιασμού και της άνετης οικειότητας που έχει δημιουργηθεί χάρη στη μακρόχρονη (επί δεκαετίες) σύμπραξη του τρίο στη σκηνή.

Ο Kratochvil υπήρξε ο πρώτος μουσικός, ο οποίος στις αρχές της δεκαετίας του 1970 έφερε το τζαζ-ροκ στην Ανατολική Ευρώπη, ενώ το συγκρότημά του *Jazz Q Praha* προσελκύει πλήθος κόσμου ακόμα και σήμερα. Ο Martin ήταν και ο πρώτος Τσέχος ο οποίος σπούδασε στο φημισμένο Berklee College of Music της Βοστώνης. Τώρα μοιράζει τον χρόνο του ανάμεσα στις ζωντανές εμφανίσεις, τα οδοιπορικά στα Ιμαλάια και την παραγωγή ταινιών για τα γεμάτα περιπέτειες ταξίδια του.

Ο Tony Ackerman εξοικειώθηκε με όλα τα σύγχρονα είδη folk και μπλουζ στην εφηβεία του, την οποία πέρασε στα περίχωρα της Βοστώνης. Αργότερα τελειοποίησε τη δεξιότητά του, σπουδάζοντας κλασική κιθάρα. Η επτάχορδη κιθάρα του, ειδικής κατασκευής, συμπληρώνει υπέροχα το πιάνο και τα έθνικ κρουστά με έναν στρωγυλεμένο και φυσικό ήχο.

Ο Imram Musa Zangi παίζει με ένα πολύ εξατομικευμένο σύνολο conga και bongo, καθώς και με ένα ολόκληρο οπλοστάσιο από μικρά κρουστά, προσδίδοντας στις ερμηνείες του τρίο μια ξεχωριστή ρυθμική πολυπλοκότητα, αλλά και μια πλούσια έθνικ χροιά.

Το τρίο, το οποίο έχει κυκλοφορήσει οκτώ ψηφιακούς δίσκους και έχει παίξει στο περίφημο τζαζ κλαμπ της Νέας Υόρκης *Village Gate*, καθώς και σε φεστιβάλ και συναυλίες στη Γερμανία, Αυστρία, Φινλανδία, Ισραήλ κ.α., έρχεται στην Αξιοθέα για να παρουσιάσει μια επιλογή από συνθέσεις, οι οποίες περνούν αβίαστα από γλυκές, αρμονικές μελωδίες σε έντονα φορτισμένο και ρυθμικά περίπλοκο ελεύθερο αυτοσχεδιασμό. Μια μουσική εκλεκτικιστική που τρέφεται από πολλές πηγές της folk, world και τζαζ, και γι' αυτό τον λόγο έχει τη δύναμη να προσεγγίζει ανθρώπους όλων των ηλικιών και διαφορετικών μουσικών γούστων.

Martin Kratochvil: *πιάνο*

Tony Ackerman: *επτάχορδη κιθάρα*

Imram Musa Zangi: *κρουστά*

Η συναυλία πραγματοποιείται σε συνεργασία με την Πρεσβεία της Τσεχίας στην Κύπρο.

CZECH EMBASSY
CYPRUS

Friday 24 September 8.30 pm | Free Entrance

Jazz Concert

Kratochvil, Ackerman, Zangi

The trio of Martin Kratochvil, Tony Ackerman and Imram Musa Zangi has been a staple of the Prague jazz scene for over 25 years. Their unique sound combines elements of their three native countries (Czech Republic, USA, Iran) with the raw energy of jazz improvisation and the easy familiarity of half a lifetime of playing together.

Kratochvil was the first musician to bring jazz/rock to Eastern Europe in the early 1970's, and his jazz/rock group *Jazz Q Praha* still draws big crowds today. He was also the first Czech to attend the prestigious Berklee College of Music in Boston. He now divides his time between live music, trekking in the Himalayas, and making films of his adventurous journeys.

Tony Ackerman learned all the current folk and blues styles as a teenager in the Boston area, and honed his guitar skills with several years of classical study. His custom-made 7-string guitar provides a rounded, natural sound to complement the grand piano and ethnic percussion.

Imram Musa Zangi plays on a very personal set of congas, bongos, and a whole battery of small percussion instruments to lend not only rhythmic intricacy, but also a great range of ethnic colors, to the group.

The trio who has issued eight CDs and has played at New York's famous jazz club *Village Gate*, and at various festivals and concerts in Germany, Austria, Finland, Israel, and elsewhere, comes to Axiothea to present a selection of compositions that go from sweet, melodic openings to highly charged, rhythmically intricate free passages. An eclectic music, which having drawn on so many folk and world music roots as well as jazz, has a way of speaking to people of all ages and musical tastes.

Martin Kratochvil: *piano*

Tony Ackerman: *7-string guitar*

Imram Musa Zangi: *percussions*

The concert has been organised in cooperation with the Embassy of the Czech Republic to Cyprus.

CZECH EMBASSY
CYPRUS

Δευτέρα 27 Σεπτεμβρίου 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Monday 27 September 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

Στο φτερό

Stephan Micus

Γεννημένος στη Γερμανία το 1953, ο Stephan Micus έκανε το πρώτο του ταξίδι στην Ανατολή στην ηλικία των δεκαέξι ετών και έκτοτε έχει επισκεφθεί σχεδόν όλες τις χώρες της Ασίας και της Ευρώπης, καθώς και πολλά μέρη της Αφρικής και της Νότιας και Βόρειας Αμερικής. Στα πολυάριθμα αυτά ταξίδια, τον οδήγησε το πάθος του για τις μουσικές παραδόσεις του κόσμου και η αφοσίωσή του στη μελέτη της μουσικής και των οργάνων απόμακρων πολιτισμών.

Μαθήτευσε κοντά σε ντόπιους αυθεντικούς μουσικούς και εξοικειώθηκε με την τέχνη πολλών παραδοσιακών οργάνων, τα περισσότερα από τα οποία ήταν άγνωστα στον Δυτικό κόσμο. Ωστόσο, σκοπός του δεν ήταν ποτέ να μάθει να παίζει αυτά τα όργανα με τον παραδοσιακό τρόπο, αλλά να τα χρησιμοποιήσει ευρηματικά, αναπτύσσοντας τις δυνατότητες που προσφέρουν και δημιουργώντας μια νέα μουσική με νέους ήχους.

Έτσι, πειραματίστηκε με μια μεγάλη ποικιλία πνευστών, εγχόρδων, αλλά και κρουστών από όλα τα μέρη της γης, με αποτέλεσμα να συνδυάζει στις συνθέσεις του όργανα τα οποία δεν είχαν παιχτεί ξανά μαζί. Οι μουσικοί διάλογοι που προκύπτουν απ' αυτούς τους πειραματισμούς αντανακλούν το όραμα του καλλιτέχνη για μια διαπολιτισμική μουσική.

Στο ξεχωριστό ηχόχρωμα της μουσικής του Micus συμβάλλει και η φωνή του, η οποία αποτελεί ακόμα ένα μοναδικό και εξωτικό όργανο στην πλούσια συλλογή του.

On the Wing

Stephan Micus

Born in 1953 in Germany, Stephan Micus made his first journey to the Orient at the age of sixteen and has since travelled to virtually every Asian and European country, as well as to many places in Africa and the Americas. To these numerous journeys he has been led by his fascination for the variety of musical traditions around the world, as well as his dedication to exploring the music and instruments of distant cultures.

Studying with local master musicians, he learned to play numerous traditional instruments, many of them unknown in the Western world. However, Micus' intention is not to play these instruments in a traditional manner, but rather to develop the fresh musical possibilities which he feels are inherent in them, thus creating a new kind of music with a new sound.

He experimented with a variety of wind, string and percussion instruments from all the corners of the Earth, combining in his compositions instruments that have never been played together before. The resulting dialogues further reflect his vision of a transcultural music.

In addition to his exclusively acoustic instruments Micus also uses his voice, which contributes to the unique sound of his music.

Αξιότιμον Ελληνικόν Κυπριακόν Λαό, οδός Ελευθερίας ή Θανάτου, Χωριά και Πόλεις, Κύπρον.

Γιάννης Παπαδόπουλος

Παρασκευή 1 Οκτωβρίου 8.30 μμ | Είσοδος Ελεύθερη

Η ποίηση του Αγώνα

Το Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Κύπρου τιμά φέτος την 50ή επέτειο από την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας με δύο κεντρικές εκδηλώσεις, οι οποίες αποτελούν μια ολοκληρωμένη ενότητα, καθώς απηχούν και συγκεντρώνουν τη φωνή και το πνεύμα της κυπριακής δημιουργίας – λαϊκής και λόγιας.

Στην πρώτη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο, η Αξιοθέα φιλοξένησε, αλλά και τίμησε, τους λαϊκούς ποιητές και αυθεντικούς ερμηνευτές της κυπριακής παραδοσιακής και λαϊκής τέχνης (ποίηση, μουσική, χορός) με μια πανηγυρική γιορτή, η οποία χάρισε στους παρευρισκόμενους μια ιδιαίτερα συγκινητική εμπειρία.

Ανήμερα της επίσημης επετείου της Κυπριακής Ανεξαρτησίας, το Πανεπιστήμιο Κύπρου αποτελεί φόρο τιμής στους λόγιους ποιητές της Κύπρου: πρώτιστα σ' αυτούς που θυσιάστηκαν για την ελευθερία, αλλά και σ' αυτούς που βίωσαν και κατέγραψαν εκείνο τον Αγώνα, χάρη στον οποίο η Κύπρος απέκτησε την ανεξαρτησία της, έστω και αν τα τελευταία 36 χρόνια η Ανεξάρτητη Κυπριακή Δημοκρατία αμφισβητείται από την Τουρκία η οποία από το 1974 ελέγχει με στρατιωτικές δυνάμεις κατοχής το βόρειο κομμάτι της Κύπρου. Ένας Αγώνας κατά της Αποικιοκρατίας, ένας Αγώνας για την ελευθερία που τον αγίασαν με την ανιδιοτελή θυσία τους οι νέοι της Κύπρου που τους έλεγαν «αλήτες» και «τρομοκράτες», ένας Αγώνας που στη συναισθηματική του φόρτιση, την ορμή, τον ρομαντισμό και την αγνότητά του, αποτέλεσε από μόνος του Ποίηση.

Τα ποιήματα των ηρώων του Αγώνα και των ποιητών που δεν βρίσκονται πια ανάμεσά μας θα τα αναγνώσουν μέλη του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου. Θα παραστούν και θα διαβάσουν οι ίδιοι ποιήματά τους για τον Αγώνα, οι ποιητές Ανδρέας Παστελλάς και Σοφοκλής Λαζάρου.

Η εκδήλωση απαρτίζεται από τρία μέρη:

Ωσάν Πρόλογος

Ιρηγόρης Αυξεντίου και *Ενάτη Ιουλίου 1821* του Βασίλη Μιχαηλίδη

Μέρος Πρώτο

Από την ποίηση των ηρώων του Αγώνα

Κυριάκος Μάτσης (1926–1958), Μιχαλάκης Καραολής (1933–1956), Μιχαλάκης Παρίδης (1933–1958), Φώτης Πίττας (1935–1958), Σάββας Ροτσιδής (1935–1958), Ευαγόρας Παλληκαρίδης (1938–1957)

Μέρος Δεύτερο

Από τους ποιητές που έγραψαν για τον Αγώνα και δεν ζουν σήμερα

Τεύκρος Ανθίας (1903–1968), Αντης Περνάρης (1903–1980), Θεοδόσης Πιερίδης (1908–1968), Νίκος Κρανιδιώτης (1911–1997), Κώστας Μόντης (1914–2004), Κύπρος Χρυσάνθης (1915–1998), Αχιλλέας Πυλιώτης (1923–1998), Παντελής Μηχανικός (1926–1979), Γιάννης Παπαδόπουλος (1928–1997), Κώστας Μιχαηλίδης (1928–1998), Κυριάκος Πλησής (1929–2007), Ξάνθος Λυσιώτης (1937–1987)

Μέρος Τρίτο

Οι ποιητές Ανδρέας Παστελλάς (1932) και Σοφοκλής Λαζάρου (1932) διαβάζουν ποιήματά τους για τον Αγώνα.

Ανδρέας Παστελλάς

Σοφοκλής Λαζάρου

Τεύκρος Ανθίας

Θεοδόσης Πιερίδης

Κύπρος Χρυσάνθης

Νίκος Κρανιδιώτης

Κώστας Μόντης

Αχιλλέας Πυλιώτης

Γιάννης Παπαδόπουλος

Παντελής Μηχανικός

Κυριάκος Πλησής

«Να πάεις γιέ μου στο καλόν -αφού 'ρτασιν προξένια
τζαι γιω εν να πιάσω τ' όπλο σου
τζαι ννα σταθώ στον τόπο σου να μεν σε τρώει έννοια.»

Αποχαιρετισμός Φώτη Πίττα από τον πατέρα του

Ευαγόρας Παλληκαρίδης

«Των Αθανάτων το κρασί τό 'βρετε 'σεις και πίνετε.
Ζωή σε σάς ο θάνατος. Κι αθάνατοι θα μείνετε».

Κυριάκος Μάτσης

Για τους ήρωες του Αχυρώνα του Λιοπετρίου

«Δώσατε στ' όνειρο φτερά, άτρομα παλληκάρια,
Λεβεντομάνων βύζαγμα, θεριέματ' άγριας λάβας,
Τρανής γενιάς καμάρια».

Θοδόσης Πιερίδης

Α ναι, κάτι έλειπε άπ' την Ελλάδα για νάναι ολόκληρη.
Έλειπε νάχει συρματοπλέγματα και στην Κύπρο
έλειπε νάχει σφαίρες μέσα στους δρόμους και στην Κύπρο
έλειπε νάχει και στην Κύπρο μαυροφόρες μανάδες.

Έλειπε να μπλοκαίνουν την Κοκκινιά και στην Κύπρο
και νάρχονται οι μασκοφόροι καταδότες κ' οι γυμνο-
πρόσωποι βασανιστές
κ' ήρθατε σεις και τους φέρατε μαζί σας
και μπλοκάρατε την Κοκκινιά στο Στρόβολο, στο Φρέναρος,
στον Αγρό, στη Γιαλούσα.

Έλειπε νάχει έναν Άη-Στράτη και στην Κύπρο
κ' ήρθατε σεις και στήσατε τα τσαντήρια του στη Δεκέλεια.

Πάννης Παπαδόπουλος

«Όταν πια είδαμε και αποείδαμε
με τα τηλεγραφήματα και τις πρεσβείες,
κλείσαμε τη μικρή μας ζωή σ' ένα φάκελλο μικρό
που να χωράει στη φούχτα μιας μαθητριούλας,
στον προβολέα ενός ποδηλάτου,
στη ράχη ενός βιβλίου και γράψαμε
με κόκκινο μελάνι την διεύθυνση:
Αξιότιμον Ελληνικόν Κυπριακόν Λαό,
οδός Ελευθερίας ή Θανάτου,
Χωριά και Πόλεις, Κύπρον».

Κώστας Μόντης

ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ

Όταν διάβασα την ιστορία σου
το βράδυ είχα πυρετό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

Απλώστε την ομίχλη
μην πέσει σήμερα στα στάχια
η αναπόφευκτη χαρά των κορδαλλών.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

Εκείνο τ' «όχι» δεν το επανέλαβε η ηχώ,
ήταν πολύ βαρύ για να το μεταφέρει.

Ανδρέας Παστελλάς

ΑΔΕΙΑ ΘΡΑΝΙΑ

Διάβασα τον κατάλογο και σεις λείπατε,
γράφατε την ορθογραφία σας στους τοίχους.
Διάβασα τον κατάλογο
και σεις βρισκόσασταν στα οδοφράγματα.
Διάβασα τον κατάλογο
και σεις γράφατε στις φυλακές
στα μικρά σας γόνατα
την ιστορία του ανθρώπου.
Κι έγγραψα στον κατάλογο: όλοι παρόντες!
και πλάι το βαθμό του καθενός σας: άριστα!

Σοφοκλής Λαζάρου

Η ΑΔΕΙΑ ΤΑΞΗ

Μέσ' από βαθμολόγιο
φθαρμένο
με αποτυπώματα
κηλίδες κόκκινες των ματωμένων χρόνων
φωνάζει ο μαθητής μου ο κρεμασμένος*
παράξενα
φωνάζει τ' όνομά μου.

Χωρίς πίνακα
η τάξη
άδεια
μονάχα μια μεγάλη
άσπρη κιμωλία
υγρή στη ράχη
σαράβαλου θρανίου του πενηνταπέντε.

Ένα φάντασμα κάθεται στην έδρα
να φάντασμα
και μου ζητάει
να πω Ελληνική Ιστορία.

* Ο ήρωας μαθητής και ποιητής Ευαγόρας Παλληκαρίδης

Friday 1 October 8.30 pm | Free Entrance

The Poetry of the Struggle

The Cultural Centre of the University of Cyprus celebrates this year's 50th anniversary of the Republic of Cyprus with two central events, which form a unity in the sense that they concentrate and represent the voice and spirit of Cyprus' creativity – folkloric and literary.

In the first event, which took place in June, Axiothea welcomed, but also honoured, the popular poets and genuine carriers of Cyprus' traditional and popular art (poetry, music, dance) in a festive celebration that became a highly emotional experience for everyone present.

On the very day of the official anniversary of Cyprus' Independence, the University of Cyprus pays tribute to the learned poets of Cyprus: first of all to those who sacrificed for freedom, but also to those who lived and documented in verse that memorable Struggle, which gave Cyprus its independence, even if in the last 36 years the Independent Republic of Cyprus has been questioned by Turkey, which has been controlling with occupational forces the northern part of the island since 1974. A Struggle against colonial rule, a Struggle for freedom, which was sanctified by the selfless sacrifice of the young who were labelled "vagabonds" and "terrorists", a Struggle, which in its emotional charge, its fervour, romanticism and innocence constituted in itself Poetry.

The poems of the Liberation Struggle heroes and the poets who are no longer among us will be read by Stavros Aroditis, Myria Hatzimatthaiou, Dimitris Pitsillis, Marianna Pafiti, Stefanos Pelekanis and Naya Theodorou, members of the Theatrical Workshop of the University of Cyprus. Special guests at the event will be the poets Andreas Pastellas

and Sofoklis Lazarou, who will read their own poems inspired by the Struggle.

The programme of the event includes:

By way of a foreword

Grigoris Afxentiou and Vassilis Michaelides' *Ninth of July 1821*

Part One

Poetry by the heroes of the Struggle

Kyriakos Matsis (1926–1958), Michalakis Karaolis (1933–1956), Michalakis Paridis (1933–1958), Fotis Pittas (1935–1958), Savvas Rotsidis (1935–1958), Evagoras Pallikaridis (1938–1957)

Part Two

Works by poets who wrote about the Struggle and are no longer among us

Tefros Anthias (1903–1968), Antis Pernaris (1903–1980), Theodosios Pieridis (1908–1968), Nikos Kranidiotis (1911–1997), Costas Montis (1914–2004), Kypros Chrysanthis (1915–1998), Achilleas Pylotis (1923–1998), Pantelis Michanikos (1926–1979), Yannis Papadopoulos (1928–1997), Kostas Michaelidis (1928–1998), Kyriakos Plisis (1929–2007), Xanthos Lysiotis (1937–1987)

Part Three

Poets Andreas Pastellas (1932) and Sofoklis Lazarou (1932) read their poems inspired by the Struggle.

Δευτέρα 4 Οκτωβρίου 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

23 Κόκκινα φώτα

Χειμερινοί Κολυμβητές

Οι Χειμερινοί Κολυμβητές είναι το πιο απρόοπτο μουσικό σχήμα της Ελλάδας. Από την εμφάνισή τους το 1979 εγκαινίασαν ένα πρωτότυπο ύφος, επέβαλαν μια ξεχωριστή και ιδιόρρυθμη μουσική άποψη και κατόρθωσαν το πιο δύσκολο. Κάθε νέα τους εμφάνιση να δημιουργεί ένα ξάφνιασμα. Με χιούμορ και ειρωνεία, όχι μόνο στους στίχους ή στην ποίηση που προκρίνουν, αλλά και στο ύφος της συναυλίας, στο παίξιμο των οργάνων και στις ερμηνείες. Και είναι αυτό το ξάφνιασμα που κάνει το ειδοποιημένο κοινό να τους αναμένει και να τους νοσταλεί.

Ιδιαίτερη περίπτωση μουσικών, οι οποίοι είναι καταξιωμένοι στον χώρο τους όχι απλώς ως δεξιότητες του είδους, αλλά και γενικότερα, ως μουσικοσυνθέτες, ως δάσκαλοι της μουσικής, είτε και ως επιστήμονες. Είναι όλα αυτά που δίνουν το ιδιαίτερο στίγμα που έχει αυτό το σχήμα και που το κάνει να είναι τόσο διαφορετικό.

Με την κατάθεση οκτώ έως τώρα δισκων, οι Χειμερινοί Κολυμβητές έφτιαξαν τραγούδια που από τη μια τα χαρακτηρίζει το πάθος, ο ενθουσιασμός και η ζωντάνια και από την άλλη η τρυφερότητα και η μελαγχολία. Με την τελευταία δισκογραφική τους δουλειά, τα 23 Κόκκινα Φώτα, επανέρχονται στο ρηξικέλευθο ύφος των πρώτων τους δισκογραφικών καταθέσεων – με ιδιαίτερα πετυχημένο τρόπο και χωρίς κάποιου είδους παρωχημένη νοσταλγία. Αυτά τα νέα τραγούδια, καθώς και παλαιότερα αγαπημένα, παρουσιάζουν οι Χειμερινοί Κολυμβητές στη φετινή τους συναυλία στον κήπο της Αξιοθέας.

Μαζί με τις συνθέσεις, το κοινό θα έχει την ευκαιρία να απολαύσει όπως πάντα ιστορίες που κρύβονται πίσω από κάθε τραγούδι (τις οποίες συνήθως αφηγείται με το αφοπλιστικό του χιούμορ ο Αργύρης Μπακιρτζής), αλλά και να εκτιμήσει το πλήθος των μουσικών, λογοτεχνικών και ιστορικών αναφορών που δίνουν ένα απίστευτο βάθος στην εμπειρία της ακρόασης.

Συμμετέχουν:

Κώστας Βόμβολος: *ακορντεόν, φωνή*
Δημήτρης Μυστακίδης: *κιθάρα, μπαγλαμάς*
Αργύρης Μπακιρτζής: *φωνή*
Χάρης Παπαδόπουλος: *μπουζούκι, φωνή*
Δημήτρης Πολυζωίδης: *βιόλα, βιολί*
Θοδωρής Ρέλλος: *κλαρίνο*
Διονύσης Ρούσσο: *φωνή*
Μιχάλης Σιγανίδης: *κοντραμπάσο, φωνή*
Κώστας Σιδέρης: *μπουζούκι, φωνή*

Monday 4 October 8.30 pm | Entrance € 15 Students € 7

23 Red Lights

Himerini Kolymvites

Himerini Kolymvites (Winter Swimmers) is the most unexpected Greek band. Since their first appearance in 1979, they introduced an original style, brought in a unique and peculiar outlook on music, and attained the unattainable: to astonish their audience with each new appearance on stage. With humour and irony not only in the lyrics and verses they select, but also in the overall feeling of the concert, in the way they play the instruments and interpret the songs. And it is this astonishment that makes informed audiences await and long for their concerts.

A rare case of artists, the members of the band have made a name in their fields not only as talented and inspired musicians but also as composers, music tutors and even scientists. All this gives the band its inimitable character, which makes it so different from any other music formation.

In their eight albums so far, *Himerini Kolymvites* have produced songs marked by passion, enthusiasm and vivacity, on one hand, and tenderness and melancholy, on the other. Their latest CD, *23 Red Lights*, brings them back to the audacious style of their first albums – very successfully and without any nostalgia for the past. These new songs, as well as older ones, which we have loved and favoured, will be heard at this year's concert of *Himerini Kolymvites* in Axiothea's courtyard.

Together with the compositions, the audience will have the opportunity to enjoy, as always, the stories behind each song (which Argyris

Bakirtzis usually narrates with its disarming sense of humour), but also to appreciate the numerous musical, literary and historical references that add an amazing depth to the listening experience.

Featuring:

Kostas Vomvolos: *accordion, vocals*

Dimitris Mystakidis: *guitar, baglama*

Argyris Bakirtzis: *vocals*

Haris Papadopoulos: *bouzouki, vocals*

Dimitris Polyzoidis: *viola, violin*

Thodoris Rellos: *clarinet*

Dionysis Roussos: *vocals*

Michalis Siganidis: *double bass, vocals*

Kostas Sideris: *bouzouki, vocals*

Πέμπτη 7 Οκτωβρίου 8.30 μμ | Είσοδος €15 Φοιτητικό €7

Έκεία που σμίγουν οι καιροί...

Ψαραντώνης

Μετά τη μεγαλειώδη συναυλία του στο Ηρώδειο όπου συμμετείχε και ο Γιάννης Αγγελάκας, και μετά την πρόσκλησή του στη Σύρο όπου αιφνιδίασε τους φίλους του ρεμπέτικου ερμηνεύοντας με απaroμοίαστο τρόπο τη *Φραγκοσυριανή* του Μάρκου Βαμβακάρη, ως φόρο τιμής στον μεγάλο συνθέτη του ρεμπέτικου, ο Ψαραντώνης έρχεται ξανά στον γνώριμο γι' αυτόν χώρο της Αξιοθέας, για να παρουσιάσει μια περιδιάβαση στο πλούσιο έργο του, με τραγούδια δημοτικά και έντεχνα (αλλά που βρίσκονται σε διαλογική σχέση με την παράδοση), ρεμπέτικα και δημοτικά της Κύπρου.

«Μέσα στη μουσική του Ψαραντώνη ζει η πανάρχαια μυθολογία της Κρήτης. Είτε μιλά για τον Δία, είτε για την κατασκευή της πρώτης λύρας από τον μυθικό βοσκό Χαντίπερα, είτε για τους Κουρήτες, είτε εκφράζει με τη λύρα του αυτό που αισθάνεται ως ζωντανό μύθο της πατρίδας του, ο Ψαραντώνης επικυρώνει, με τη φυσική παρουσία του και με την τέχνη του, τους πανάρχαιους μύθους της Κρήτης. Γιατί ο Ψαραντώνης ζωντανεύει τους μύθους όχι μόνο με τη δεξιότηχιά του, αλλά και με την πίστη του σε αυτούς, καθώς τους προσεγγίζει «με λογισμό και μ' όνειρο», πιστεύοντας στη σύγχρονη παρουσία και στην ενέργειά τους.

Η κατακόρυφη, κοφτή δοξαριά του παραπέμπει στις απότομες κορυφές και στις κοφτές πλαγιές των βουνών της Κρήτης. Στο λυρικό ψιθύρισμα της λύρας του αναδύεται η «γλυκότη» απ' το μουρμούρι-

σμα των κουτσουναριών, το κελάιδισμα των πουλιών και τον ήχο του φιαμπολιού των βοσκών του Ψηλορείτη. Έτσι, στη μουσική του Ψαραντώνη ακούς άλλοτε τρεχούμενα νερά που κελαρύζουν, άλλοτε τα μοναχά δεντρά που ανεμοδέρνονται, κι άλλοτε «τη βοή που εβγάνει η γης, ο αέρας και μουγκρίζει» όπως το είπε ο Κορνάρος.

Νέος μαζί και πανάρχαιος, ο Ψαραντώνης έχει τη δυναμική του ραψωδού και με την αδευτέρωτη δύναμή του στον αυτοσχεδιασμό κατορθώνει να δημιουργεί την ατμόσφαιρα του δέους, της ταραχής και του ρίγους, όπως ακριβώς οι μεγάλοι μουσικοί της τζαζ. Βαθύς γνώστης και πραγματικός λάτρης της παράδοσης μα και από τη φύση του απειθαρχος και ανήσυχος, απρόοπτος και αποκαλυπτικός, ο Ψαραντώνης θεωρείται σήμερα ως ο τολμηρός, αλλά συγχρόνως και ο στοχαστικός ανανεωτής της παράδοσης.»

Μιχάλης Πιερίης

Το 1982 προσκαλείται στο WDR Festival (Folkfestival), στην Κολωνία της Γερμανίας, όπου του δίδεται το 1ο βραβείο από διεθνή επιτροπή ειδικών. Το 1985 εκπροσωπεί την Ευρώπη στο Journé des cinq Continents (Συνάντηση των πέντε Ηπείρων) που γίνεται στη Ζυρίχη και στο Άμστερνταμ. Το 2005 προσκαλείται και μετέχει στις εκδηλώσεις για τα 20 χρόνια του World Music Institute, στο Town Hall του Manhattan στη Νέα Υόρκη. Το 2007 προσκαλείται και λαμβάνει μέρος στο All Tomorrow's Parties που γίνεται στο Minehead της Αγγλίας (και είναι η πρώτη φορά που μετέχει ελληνικό μουσικό σχήμα).

Το 2009 προσκαλείται για δεύτερη φορά στο All Tomorrow's Parties που γίνεται στο Σίντνεϊ και στη Μελβούρνη της Αυστραλίας και το επιμελούνται οι Nick Cave & The Bad Seeds μαζί με τους Dirty Three.

Το 2010 κάνει μια μοναδική συναυλία στο Ηρώδειο, στην οποία μετέχει και ο Πιάνης Αγγελάκας.

Συμμετέχουν:

Ψαραντώνης: τραγούδι, λύρα, μαντολίνο, τζουράς

Νίκη Ξυλούρη: τραγούδι, κρουστά

Νεκτάριος Κοντογιάννης: λαούτο

Λάμπης Ξυλούρης: ούτι

ΨΑΡΑΝΤΩΝΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

- 1973 *Κρητική Ξαστεριά* (Minos EMI)
1976 *Η Μάχη της Κρήτης* (Μπ. Πραματευτάκη – Δ. Αετουδάκη
Αφήγηση: Μάνος Κατράκης, τραγούδι: Ψαραντώνης) (Sonora)
1976 *Πηγές* (Minos EMI)
1978 *Σαϊτέματα* (Minos EMI)
1981 *Από φλόγες η Κρήτη ζωσμένη* (Panivar)
1981 *The Son of Psiloritis. Psarantonis & Ensemble* (WDR, World Network)
1982 *Αναστορήματα* (Minos EMI)
1983 *Οι ρίζες μου* (ΑΕΜΕ)
1985 *Εκτός Εαυτού* (παραγωγή Μάνου Χατζιδάκι, ΣΕΙΡΙΟΣ)
1986 *Να κάμω θέλω ταραχή.* (ΩΔΗ)
1989 *Τα μεράκια του Ψαραντώνη* (Panivar)
1990 *30 χρόνια Ψαραντώνης* (ΑΕΡΑΚΗΣ, Κρητικό Μουσικό Εργαστήρι)
1995 *Παλιό κρασί είν' η σκέψη μου* (LYRA)
1996 *Από καρδιάς* (LYRA)
1997 *The Way of Psarantonis* (instrumental) (ΑΕΡΑΚΗΣ,
Κρητικό Μουσικό Εργαστήρι)
1997 *Νογώ* (LYRA)
1999 *Ιδιών Άντρον* (LYRA)
2000 *Λεοντίου Μαχαιρά, Χρονικό της Κύπρου* (IBM)
2000 *Τέσσερις δρόμοι για τον Ερωτόκριτο.* Σε συνεργασία με τους
Γ. Κουμεντάκη, Λουδοβίκο των Ανωγείων και τον Νίκο Ξυδάκη (LYRA)
2002 *Ριζίτικα* (LYRA)
2005 *Όταν σε βλέπω τραγουδώ*
Σε συνεργασία με τον Πιάνη Μαρκογιάννη (ΣΕΙΣΤΡΟΝ)
2007 *Νά 'χεν η θάλασσα βουνά*
Παραγωγή Γιάννης Αγγελάκας (Minos EMI)
2008 *Psarantonis & the Xylouris Ensemble – Mountain Rebels*
Ψαραντώνης και το σχήμα Ξυλούρη – *Αντάρτες των βουνών*
(Από τη γερμανική εταιρεία NETWORK)
2008 *Εκεί που θέλω* (ΑΕΡΑΚΗΣ, Κρητικό Μουσικό Εργαστήρι)
2008 *Παραπονούμαι μιας ψυχής* (LYRA)
2009 *Όταν σε αναστοριθώ* (LYRA)
2010 *42 μεγάλες ερμηνείες* (BESTEND A.E.E.)

Thursday 7 October 8.30 pm | Entrance €15 Students €7

Where Times Collide...

Psarantonis

After his grand concert at the Herodium in Athens with the participation of Yannis Angelakas, and after his appearance in Syros where he surprised rebetiko fans with a matchless performance of Markos Vamvakaris' *Frangosyriani* in honour of the great rebetiko composer, Psarantonis returns once again to the familiar setting of Axiothea for a musical journey into his oeuvre, with traditional and contemporary songs (always establishing a dialogue with the tradition), rebetiko compositions and demotic songs of Cyprus.

"The music of Psarantonis embodies the ancient mythology of Crete. Either singing about Dias or telling the story of how the mythical shepherd Hantiperas made the first lyre, or talking about Dias' protectors, the Kourites, or expressing with his lyre the living myth of his native land as he feels it, Psarantonis gives body and soul – with his physical presence and his art – to the ancient myths of Crete. He does so not only with his virtuosity, but also with his belief in those myths, which he approaches with heart and mind, convinced of their modern-day presence and their energy.

His upright, abrupt hold of the fiddlestick evokes the vertical peaks and steep slopes of the mountains of Crete. The poetic whisper of his lyre brings to mind the sweetness of the springs' chatter, the birds' twitter and the sound of the shepherds' flute over the Psiloritis Range. Thus, in Psarantonis' music one sometimes hears running

Featuring:

Psarantonis: voice, lyre,
mandolin, tzouras
Niki Xylouri: voice, percussions
Nektarios Kontogiannis: lute
Lambis Xylouris: oud

DISCOGRAPHY

1973 *Blue Skies over Crete*
(Minos EMI)
1976 *The Battle of Crete*
(B. Pramatevtaki –
D. Aetoudaki.
Narration: Manos Katrakis,
vocals: Psarantonis) (Sonora)

waters that purl, other times the sound of lonely trees battered by the wind, or the rumble of the earth on a stormy night.

Both young and ancient, Psarantonis has the countenance of a rhapsode; with his unmatched talent for improvisation he manages to create an atmosphere of awe, anxiety and thrill, just like the great masters of jazz. A connoisseur and genuine admirer of tradition, but also inherently defiant and restless, unpredictable and revelatory, Psarantonis is considered today the most daring and yet the most contemplative innovator of tradition.”

Michalis Pieris

In 1982 Psarantonis is invited to participate in the WDR Festival (Folkfestival) in Cologne, Germany, where he is awarded the First Prize by an international committee of experts. In 1985 he represents Europe in the *Journée des cinq Continents* (Meeting of the Five Continents) held in Zurich and in Amsterdam. In 2005 he is invited to perform at the 20th anniversary of the World Music Institute, in the Town Hall of Manhattan in New York. In 2007 he becomes the first Greek artist to perform at the All Tomorrow's Parties in Minehead, England.

In 2009 he is invited to perform again at the All Tomorrow's Parties, organised in Sydney and Melbourne, Australia, by Nick Cave & The Bad Seeds together with the Dirty Three.

In 2010 he gives a unique concert at the Herodium in Athens with the participation of Yannis Angelakas.

- 1976 *Sources* (Minos EMI)
- 1978 *Arrows* (Minos EMI)
- 1981 *Crete in Flames* (Panivar)
- 1981 *The Son of Psiloritis. Psarantonis & Ensemble* (WDR, World Network)
- 1982 *Tales* (Minos EMI)
- 1983 *My Roots* (AEME).
- 1985 *Beside One's Self* (Produced by Manos Hadjidakis, SIRUIS)
- 1986 *I Want to Raise a Tumult* (ODE)
- 1989 *Psarantonis's Desires* (Panivar)
- 1990 *30 Years of Psarantonis* (AERAKIS, Cretan Music Workshop)
- 1995 *My Thought Is an Old Wine* (LYRA)
- 1996 *From the Heart* (LYRA)
- 1997 *The Way of Psarantonis* (instrumental)
(AERAKIS, Cretan Music Workshop)
- 1997 *Awareness* (LYRA)
- 1999 *Idaion Antron* (LYRA)
- 2000 *Leontios Machairas, the Cyprus Chronicle* (IBM)
- 2000 *Four Paths towards Erotocritos*. In collaboration with
G. Koumentaki, Loudovikos of Anogia and Nikos Xydakis (LYRA)
- 2002 *Rizitika* (LYRA)
- 2005 *Seeing You Makes Me Sing*
In collaboration with Yannis Markoyannis (SEISTRON)
- 2007 *If Only the Sea Had Mountains*
Produced by Yiannis Angelakas (Minos EMI)
- 2008 *Psarantonis & the Xylouris Ensemble – Mountain Rebels*
(NETWORK, Germany)
- 2008 *Where I Want to Be* (AERAKIS, Cretan Music Workshop)
- 2008 *Complaining to a Soul* (LYRA)
- 2009 *When I think of you* (LYRA)
- 2010 *42 Great Interpretations* (BESTEND A.E.E.)

Στην παράσταση της Θ.Ο.Κ.Ν.Η. ο Φορτουνάτος παρουσιάζεται κατά την κριτική έκδοση του βασιικού μελετητή του, νεοελληνιστή Alfred Vincent.

Σκηνοθεσία:

Αντώνης Περαντωνάκης

Κοστούμια:

Ντεσιολάβα Τοπάλοβα

Μουσική:

Δημήτρης Χατζάκης

Δραματουργική Σύμβουλος:

Τασούλα Μαρκομιχελάκη

Σάββατο 9 Οκτωβρίου 8.30 μμ | Είσοδος € 15 Φοιτητικό € 7

Μάρκου Αντωνίου Φόσκολου Φορτουνάτος

Θεατρική Ομάδα Καθηγητών
ΕΛΜΕ Νομού Ηρακλείου

Το κοινό της Αξιοθέας, το οποίο είχε την ευκαιρία στα προηγούμενα χρόνια να πάρει μια καλή γεύση της θεατρικής προσέγγισης σημαντικών έργων της Ελληνικής Γραμματείας, χάρη στις παραστάσεις του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου, αλλά και άλλων σχημάτων από την Κρήτη (*Ερωτόκριτος*, *Φορτουνάτος*, *Θυσία του Αβραάμ*, αλλά και έργα της ιταλικής *Commedia dell' Arte* και *La Divina Commedia* του Dante Alighieri) φέτος θα απολαύσει μια αναγεννησιακή κρητική κωμωδία του 17ου αιώνα, την οποία έρχεται να μας παρουσιάσει η Θεατρική Ομάδα Καθηγητών της ΕΛΜΕ Νομού Ηρακλείου (Θ.Ο.Κ.Ν.Η.).

Πρόκειται για τον *Φορτουνάτο* («Τυχερός») του Μάρκου Αντωνίου Φόσκολου, μία από τις τρεις σωζόμενες κωμωδίες του Κρητικού αναγεννησιακού θεάτρου, η οποία αποτελεί ίσως την πιο «θεατρική» απ' όλες στα παραστατικά της μέσα, στους κωμικούς χαρακτήρες και στην καιρία αμεσότητά της (οι άλλες δύο είναι ο *Κατζούρμπος* του Γεωργίου Χορτάτση και ο *Στάθης*).

Γραμμένη στην κρητική ανατολική διάλεκτο, την εποχή που οι Τούρκοι πολιορκούν τον ενετικό Χάνδακα-Κάστρο, η κωμωδία αυτή έφτασε σε μας από το χειρόγραφο του ίδιου του ποιητή της, χρονολογημένο στα 1655. Θέμα της, όπως και στον *Ερωτόκριτο*, είναι ο έρωτας που συναντά εμπόδια, και τα γυρίσματα της Τύχης που τον βοηθούν να τα ξεπεράσει.

Παίζουν (με σειρά εμφάνισης)

Μισέρ Γιαννούτσος	Άρης Καπετανάκης
Φουρτουνάτος	Γιώργος Στρατάκης
Λούρας	Στέλιος Βέργος
Μποζίκης	Κωστής Μανιάς – Ελένη Γιαμαλάκη
Πενταντές (Δάσκαλος)	Γιώργος Μιχελουδάκης
Τζαβαρλάς	Στέλιος Νερολαδάκης
Μπεραμπούτσος	Λίτσα Καλογερίδη – Νίκος Παπαδημητρίου
Θόδωρος	Χάρης Ζαχαριουδάκης
Μηλιά	Βαγγελιώ Μοτσοβολέα
Πετρονέλα	Αφροδίτη Κριτωτάκη
Αγουστίνια	Ειρήνη Κουρλετάκη
Πετρού	Μαρία Παναγιωτάκη
Φράρος	Γιάννης Νερολαδάκης

«Με τους ζωντανούς κι αληθινούς κωμικούς τύπους, το γοργό και συχνά πικάντικο διάλογο, τον έξυπνο χειρισμό του στίχου και την αφάνταστα πλούσια και σφριγηλή του γλώσσα, ο *Φορτουνάτος* έχει τη δυνατότητα να καταγοητεύσει ένα σημερινό κοινό. Εκτός όμως από την αξία του σαν θεατρικό έργο, αποτελεί πολύτιμη πηγή μαρτυριών για όλους όσους ενδιαφέρονται για την ιστορία της νεοελληνικής γλώσσας, κοινωνίας και πολιτισμού. Σαν έργο γνωστού συγγραφέα, για τον οποίο διαθέτουμε άφθονες πληροφορίες, σαν κείμενο που διασώθηκε σε αυτόγραφο χρονολογημένο χειρόγραφο, ο *Φορτουνάτος* είναι πολιτιστικό ντοκουμέντο με μια αυθεντικότητα που μπορούμε να αποδώσουμε σε ελάχιστα άλλα έργα της νεοελληνικής λογοτεχνίας.»

Alfred Vincent

Saturday 9 October 8.30 pm | Entrance € 15 students € 7

Fortunato

by Marco Antonio Foscolo

ELME Theatre Company, Heraklion

Axiothea's audience, which has had the opportunity in the previous years to get a good taste of the stage presentation of important literary works, owing to the performances of the Theatrical Workshop of the University of Cyprus, but also of other theatre companies (*Erotocritos*, *Fortunato*, *The Sacrifice of Abraham*, works of the *Italian Commedia dell' Arte*, Dante Alighieri's *Divine Comedy*), will now have the chance to enjoy a Renaissance Cretan comedy of the 17th century, which will be presented by the ELME Theatre Company from Heraklion, Crete.

Fortunato ("The Fortunate") by Marco Antonio Foscolo is one of the three extant comedies of Renaissance Cretan theatre and is probably the most "theatrical" of all in its expressive means, comic characters and effortless spontaneity (the other two being *Katzourbos* by Georgios Hortatsis and *Stathis*).

Written in Western Cretan dialect, at the time when the Turks were besieging the Venetian castle of Handakas, the comedy has reached us in the manuscript of its very poet, dated 1655. Much like *Erotocritos*, the central theme of the play is love that meets obstacles and manages to overcome them with Fate's intervention.

In the performance of the ELME Theatre Company, *Fortunato* is presented after the critical edition of its major researcher, the Professor of Modern Greek Alfred Vincent.

Director:

Antonis Perantonakis

Costumes:

Desislava Topalova

Music:

Dimitris Hatzakis

Dramaturgy Consultant:

Tasoula Markomichelaki

Cast (in order of appearance)

Miser Gianoutsos	Aris Kapetanakis
Fortunato	Giorgos Stratakis
Louras	Stelios Vergos
Bozikis	Kostis Manias – Eleni Giamalaki
Pendandes (Teacher)	Giorgos Micheloudakis
Tzavarlas	Stelios Neroladakis
Bernabutsos	Lista Kalogeridi – Nikos Papadimitriou
Thodoros	Haris Zacharioudakis
Milia	Vangelio Motsovolea
Petronela	Aphrodite Kritsotaki
Agustina	Irini Kourletaki
Petrou	Maria Panagiotaki
Fraros	Yannis Neroladakis

"With its lively and genuine comic characters, its quick and often spicy dialogues, the clever use of the verse and the amazingly rich and vivid language, *Fortunato* can easily enchant a modern audience. In addition to its importance as a theatrical work, the comedy is also a valuable source of evidence for all interested in the history of Modern Greek language, society and culture. As the work of a known author for whom we possess plenty of information, as a written document preserved in an autographed dated manuscript, *Fortunato* is a cultural relic of an authenticity, which few works of Modern Greek literature could claim."

Alfred Vincent

THE PROGRAMME

Friday, September 10

Historical Functionality of Engraving and New Technologies

6th Celebration of Fine Arts in memory of Cypriot artist
Adamantios Diamantis

Thursday, September 16

Profile

Vakia Stavrou

Saturday, September 18

Vista

Haris Lambrakis Quartet

Monday, September 20

SOMA

Antonis Anisengos, Thymios Atzakas

Wednesday, September 22

The Voices of the City

Kostas Vomvolos, Mania Papadimitriou

Friday, September 24

Jazz Concert

Kratochvil, Ackerman, Zangi

Monday, September 27

On the Wing

Stephan Micus

Friday, October 1

The Poetry of the Struggle

A tribute to the poets of the Struggle generation on the occasion of the 50th anniversary of the Republic of Cyprus

Monday, October 4

23 Red Lights

Himerini Kolymvites (Winter Swimmers)

Thursday, October 7

Where Times Collide...

Psarantonis

Friday, October 9

Fortunato by Marco Antonio Foscolo

ELME Theatre Company, Heraklion, Crete

Διευθυντής Πολιτιστικού Κέντρου: *Μιχάλης Πιερής*
Πολιτιστική Λειτουργός: *Ιρένα Αλέξιεβα*
Γραφιστικά: *Γιάννος Χριστοφόρου*
Τεχνική Υποστήριξη: *Αργύρης Χατζηνικολάου*

Cultural Centre Director: *Michalis Pieris*
Cultural Affairs Officer: *Irena Alexieva*
Graphic Design: *Yiannos Christoforou*
Technical Support: *Argyris Hatzinikolaou*

Το μότο του φετινού Φεστιβάλ, *Της Πανθαύμαστης Κύπρου* διά *αθθύμησιν καιρού και τόπου* προέρχεται από δύο χωρία του μεσαιωνικού Χρονικού *Εξήγησις της Γλυκείας Χώρας Κύπρου* του Λεόντιου Μαχαιρά.

The motto of this year's Festival, *To our most admirable Cyprus that the time and place may be remembered* is derived from two excerpts of the medieval chronicle *Recital Concerning the Sweet Land of Cyprus* by Leontios Machairas.

Παραστάσεις του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου εκτός Αξιοθέας

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ – ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2010

Πέμπτη, 30 Σεπτεμβρίου

Αριστοφάνους Λυσιστράτη, του Κώστα Μόντη

Αμφιθέατρο Σχολής Τυφλών, Λευκωσία

Δευτέρα, 25 Οκτωβρίου

Ο Ερωτόκριτος του Βιτσέντζου Κορνάρου

Θέατρο Ριάλτο Λεμεσού

Παρασκευή, 29 Οκτωβρίου

Ο Ερωτόκριτος του Βιτσέντζου Κορνάρου

Auditorium Santa Margherita, Βενετία

Κυριακή, 31 Οκτωβρίου

Ο Ερωτόκριτος του Βιτσέντζου Κορνάρου

Auditorium Revoltella Museum, Τεργέστη

Τρίτη, 2 Νοεμβρίου

Ο Ερωτόκριτος του Βιτσέντζου Κορνάρου

Teatro Vascello, Ρώμη

Δευτέρα, 13 Δεκεμβρίου

Το Άσμα του Γιοφυριού

Amphitheatre Richelieu de la Sorbonne, Παρίσι

Τετάρτη, 15 Δεκεμβρίου

Το Άσμα του Γιοφυριού

Université Marc Bloch, Στρασβούργο